

(Ordfører)
Eigil Andersen (SF):
 Jeg kan for en gangs skyld fortsætte, hvor Dansk Folkeparti slap, og sige i al korthed, at SF også støtter det her lovforslag.

Kl. 10:07

sikre, at konkurrencen ikke fremover må baseres på forskelle i arbejdsvilkår.

Jeg er også glad for, at de danske parter har taget vel imod den europæiske aftale, og at parterne har medvirket konstruktivt i det lovforberedende arbejde, og jeg kan med glæde konstatere, at det er parternes egen vurdering, at vi i Danmark allerede har overenskomster, der enten er i overensstemmelse med partsaftalen, eller som på de få nødvendige punkter uden videre vil kunne justeres ind.

Kl. 10:07

Med disse ord ser jeg frem til arbejdet under den videre udvalgsbehandling.

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)
Morten Østergaard (RV):
 Det Radikale Venstre kan også støtte forslaget og vil ikke trække debatten i langdrag.

Kl. 10:07

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Formanden:

Tak for det, og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:07

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

(Ordfører)
Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Det er meget få, der bliver omfattet af det, og langt de fleste er reguleret af overenskomster, så vi kan også støtte forslaget.

Kl. 10:07

Det er vedtaget.

Formanden:

Der er endnu en ordfører, der har meldt sig, og det er hr. Anders Samuelson.

Kl. 10:08

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om arbejdsgivers brug af jobklausuler.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.02.2008).

(Ordfører)

Anders Samuelson (NY):

Ny Alliance kan også støtte forslaget.

Kl. 10:08

Kl. 10:09

Formanden:

Så er det spændende, om beskæftigelsesministeren kan det samme. Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker ordførerne og takker for tilslutningen til lovforslaget.

Jeg er glad for, at parterne på europæisk plan har kunnet enes om en aftaleregulering. Det er kun med til at understøtte den måde, vi i Danmark sædvanligvis regulerer arbejdsmarkedet på, og jeg kan håbe på, at mere EU-lovgivning i fremtiden vil tage udgangspunkt i partsaftaler. Samtidig ser vi en klar forbedring af beskyttelsen af disse mobile lønmodtageres sundhed og sikkerhed; med fælles spilleregler kan vi netop

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Det ligger Venstre meget nær at sikre mobiliteten på arbejdsmarkedet. Det sikrer den bedste konkurrence og fleksibilitet, og lønmodtagerne skal have mulighed for frit at søge de stillinger, som de har lyst til, og derfor er målet med lovforslag nr. L 80 at bekæmpe jobklausuler, der forhindrer lønmodtagernes mobilitet på arbejdsmarkedet. Virksomhederne skal ikke have lov til hemmeligt og uden omkostninger at indgå afta-

ler med hinanden om ikke at ansætte hinandens medarbejdere.

Med lovforslaget skal arbejdsgiveren indgå en særskilt, skriftlig aftale med den berørte lønmodtager, før en jobklausul kan gøres gældende. I aftalen skal der være klare oplysninger om klausulen og dens konsekvenser samt retten til en kompensation. Kompensationen skal være på mindst halvdelen af lønnen på fratrædelsestidspunktet, og den skal løbende udbetales i den periode, hvor jobmulighederne er begrænset af jobklausulen. Kort sagt skal lønmodtageren give sit samtykke samt have ret til kompensation.

Lovforslaget skal ses som et supplement til de regler, der allerede gælder for brug af jobklausuler, og ikke som en erstatning. Lovforslaget indskrænker heller ikke udstrækningen af forbudet mod konkurrencebegrænsende adfærd i konkurrencebogen. Der foreslås undtagelser i loven i forhold til vikarbureauer, da vikargebyrer og -aftaler er almindeligt kendte og nødvendige for vikarbranchen. Der foreslås også en lempelse i loven i forhold til virksomhedsoverdragelse. Der skal være en hemmeligholdelsesperiode på 6 måneder, så virksomhederne har mulighed for at ligge i forhandlinger, og det foreslås endelig, at arbejdsmarkedets parter kan fravige loven ved kollektive overenskomster.

Lovforslaget om at begrænse brugen af jobklausuler fremmer konkurrence og mobilitet, som er et af punkterne i regeringsgrundlaget, »Mulighedernes samfund«, og Venstre kan derfor støtte forslaget.

Så skal jeg også her meddele fra Det Konservative Folkepartis ordfører, at ordføreren er blevet akut forhindret, men at Det Konservative Folkeparti også kan støtte dette forslag.

Kl. 10:11

Formanden:

Der er korte bemærkninger. Og den første, der har en kort bemærkning, er fru Line Barfod.

Kl. 10:12

Line Barfod (EL):

Det glædede mig meget at høre hr. Erling Bonnesens indledning om, at Venstre ønskede at bekæmpe jobklausuler. Det er godt at høre, at Venstre holder fast i nogle af de gamle frihedsrettigheder, herunder den om, at man skal have ret til frit at udøve sit erhverv.

Derfor undrer det mig også lidt, når konklusionen på ordføreren tale så er, at Venstre allerede har besluttet sig til at støtte forslaget. Jeg vil høre, om Venstre i stedet for er indstillet på at indgå i en forhandling for at se på, hvordan vi

rent faktisk kan bekæmpe jobklausuler, for det fremgår af en række af høringssvarene, herunder fra Advokatrådet, at der er store problemer med det her lovforslag, og at der er mange, der mener, at det ikke vil bekæmpe jobklausuler, men tværtimod måske være med til at lovliggøre den tilstand, som jeg kan forstå at Venstre ønsker at bekæmpe.

Kl. 10:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:12

Erling Bonnesen (V):

Vi kan sige klart: Det her er ikke som sådan en lovliggørelse af det. Det er jo på baggrund af den langvarige proces, der har været omkring det her emne, at vi ligesom har fået sat nogle klare og præcise rammer om det, således at vi jo lige præcis får bekæmpet hemmelige jobklausuler. For det, der sådan set er sagens kerne, er, at vi jo nu altså ikke længere ønsker at se, at man kan indgå de her hemmelige jobklausuler hen over hovedet på medarbejderne og dermed forhindre mobiliteten. Det er sagens kerne. Skulle der så udestå nogle tekniske ting, så har vi lige præcis udvalgsbehandlingen, hvori vi så får lejlighed til at dykke yderligere ned i det.

Kl. 10:13

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:13

Line Barfod (EL):

Jeg håber, at hr. Erling Bonnesen skulle forstås sådan, at svaret var en åbning over for, at det er til forhandling, og at vi under udvalgsbehandlingen kan se på de mange indvendinger, der er kommet, bl.a. fra Advokatrådet og fra mange forskellige i fagbevægelsen osv., om, at der er en række problemer, sådan som lovforslaget er udformet. Herunder er der jo problemet med alle dem, der er omfattet af hemmelige jobklausuler i dag, fordi lovforslaget jo kun er fremadrettet. Og der er det problem, som Advokatrådet peger på, nemlig at det er en helt enestående konstruktion, som ikke kendes nogle andre steder fra, man indfører her, at man ikke præcis ved, hvordan den skal fortolkes, og at der er mange ting, der bliver overladt til domstolene osv.

Så jeg håber, at Venstre er indstillet på, at der er en række ting, vi skal have forhandlet på plads under udvalgsbehandlingen, hvis vi skal nå målet om rent faktisk at bekæmpe brugen af de her jobklausuler i stedet for at lovliggøre dem.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:14

Kl. 10:16

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, at det er et rigtig godt lovforslag, som ligger her. Derfor er det også klart, at jeg kunne meddele i min ordførertale, at Venstre kan støtte det. Så er det jo klart, at vi lige præcis har udvalgsbehandlingen, for at vi også kan være lydhøre over for de ting, der kan lægges ind i behandlingen, og så må behandlingen vise, hvad der kommer ud af det. Det, der bare er målet for os i Venstre, er, at vi lige præcis når det, som også er hensigten med lovforslaget, nemlig at få begrænset og bekæmpet de hemmelige jobklausuler, som ligger, så vi sikrer mobiliteten for medarbejderne, sikrer dem i de situationer, hvor der så er behov for at lave en jobklausul. Det er også derfor, at det er indbygget i lovforslaget, at der skal indlægges en kompensation i det. Men er der nogle vinkler på det, så lad os tale om det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:14

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Morten Østergaard (RV):

Jeg syntes også, at det var positivt med den sidste melding fra Venstre, for når hr. Erling Bonnesen gør så meget opmærksom på, at det, der er formålet her, er at bekæmpe hemmelige jobklausuler, må man jo sige, at med den model, som regeringen har valgt her, er det faktisk ikke tilfældet. Altså, der gælder jo ikke en oplysningspligt, som bl.a. Advokatrådet gør opmærksom på, i forhold til allerede eksisterende jobklausuler. Det vil sige, at vi får en situation, hvor reglerne her kommer til at gælde for nye aftaler, der måtte blive lavet, men der kan være lige så mange mennesker i morgen, eller når den her lov er vedtaget, som der er i dag, der er dækket af hemmelige jobklausuler, fordi der ikke bliver en forpligtelse til i det mindste at oplyse om, at nogle sådanne eksisterer.

Derfor kan man jo spørge, om der så ikke netop, hvis man mener, at vi skal af med de hemmelige jobklausuler, er behov for i det mindste at indføre en pligt til at fortælle om dem, der eksisterer i dag, så vi kan komme af med hemmelighedskræmmeriet.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Det, der for mig at se – på stående fod – er det vigtigste, er, at lige præcis den enkelte lønmodtager, som det omhandler, er klar over det. Hvor mange der så derudover måtte være, er vel ikke lige det, der er så interessant endda. Det, der er det værste, er jo, hvis der som tidligere bliver indgået en aftale hen over hovedet på den enkelte lønmodtager, og det kommer vi til livs. Det er jo en del af kernen i det.

Men skulle der være nogle vinkler på det, så lad os få det belyst i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og så må vi tage stilling til det der.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:16

Morten Østergaard (RV):

Ja, men det er vel netop kernen, altså at det lige præcis er de folk, som hr. Erling Bonnesen taler om her, altså dem, som i dag er omfattet af en hemmelig jobklausul, som de ikke selv kender til, for lovforslaget pålægger ikke arbejdsgiverne at fortælle om de jobklausuler. Der er kun oplysningspligt om nye jobklausuler, der måtte blive indgået.

Så er det ikke således, at der ikke med det her forslag vil blive taget hånd om de i dag eksisterende hemmelige jobklausuler, fordi der ikke pålægges en forpligtelse til at oplyse den pågældende lønmodtager om, at vedkommende har og er dækket af en sådan jobklausul?

Er det ikke korrekt, at der ikke med det her forslag er taget højde for eksisterende jobklausuler, og at vi derfor nærmest vil opleve, at der nu vil være hemmelige jobklausuler? Alle de eksisterende hemmelige jobklausuler får lov til at passere, og derfor kommer vi ikke af med hemmelighedskræmmeriet, i det omfang det kunne være ønskeligt.

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Erling Bonnesen (V):

Det er jo en meget sædvanlig praksis i forbindelse med lovgivning, at man ikke lovgiver med tilbagevirkende kraft, og det tror jeg er et godt princip, som man skal fastholde og knæsette som et overordnet princip. Så er det også meget sædvanligt, at det omgivende samfund, når der først er vedtaget en ny lovgivning eller der er

ting på vej, kigger meget nøje på det og spørger, hvad det så er for en linje, der nu bliver knæsat.

Jeg skal ikke her fra talerstolen gå ind og begynde at være overrettsdommer på afgørelser og eksisterende forhold. Jeg forholder mig til det fremadrettede. Men som sagt, lad os tage en drøftelse om tingene under udvalgsbehandlingen, og så må vi forholde os til det der.

Jeg synes, det er et godt lovforslag, der ligger, og at vi nu er på rette vej, så vi får bekæmpet de hemmelige jobklausuler. Det er lige præcis intentionen og hensigten, og derfor er jeg også glad for, at der kommer mange positive bemærkninger om det.

Kl. 10:18

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Eigil Andersen (SF):

Problemet er jo, at det her lovforslag på den her måde faktisk også er en godkendelse. Som det er fremgået af debatten forud for det, jeg siger nu, er det også blevet en godkendelse af eksisterende jobklausuler, og det er jo en stor problematik.

I den forbindelse vil jeg gerne stille hr. Erling Bonnesen et spørgsmål om lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det er jo foreslået, at den skal træde i kraft den 1. juli i år, og jeg kan meget let forestille mig, at der vil være mange arbejdsgivere, som vil få frygtelig travlt i de kommende måneder med at indgå diverse former for jobklausuler. Jeg er glad for, at der kan blive en forhandling om det her, og jeg vil spørge, om en af de ting, man kunne overveje i den forhandling, kunne være at sige, at loven f.eks. skulle gælde fra lovforslagets fremsættelsestidspunkt, sådan at der ikke i de kommende måneder kan indgås en masse jobklausuler, som så ikke vil være omfattet af lovgivningen.

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Erling Bonnesen (V):

Som jeg også tidligere har været inde på, er det ikke hensigten med det her lovforslag, at det skal legitimere og lovliggøre jobklausuler som sådan. Det er tværtimod at bekæmpe det problem, som vi har konstateret, og derfor er jeg også glad for, at der er mange signaler om, at det ønsker man at være med til. Det synes vi er

overordentlig glædeligt, det er lige præcis det, som det hele handler om.

For så vidt angår lovens ikrafttrædelse, er datoen, den 1. juli, fastsat under hensyntagen til, at det skal være hurtigst muligt, efter at man forventer at være færdig. Ordførerens spørgsmål peger jo i retning af, at det omgivende samfund skynder sig at se meget nøje på, hvad det er, der er gang i, og der tror jeg til gengæld, at man vil se på, hvad målet og intentionerne er med lovforslaget. Men lad os prøve at tage det med i udvalgsbehandlingen og vende det en gang og se på, om det er et reelt problem, og så må vi forholde os til det.

Kl. 10:20

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:20

Eigil Andersen (SF):

Jeg har et spørgsmål om et andet punkt, som jeg også vil høre om ordføreren mener kan tages med i de drøftelser, der skal være. Det drejer sig om, at der i lovforslaget ikke er nogen straffebestemmelse i forhold til de arbejdsgivere, som ikke overholder loven. Det er jo ellers et meget almindeligt princip, må man sige, og meget udbredt i dansk lovgivning, at hvis man har en regel og den så bliver overtrådt, ja, så er der også mulighed for at idømme den, der begår lovovertrædelsen, en straf. Derfor vil jeg spørge ordføreren, om det kunne være et andet punkt, man kunne overveje under udvalgsarbejdet, altså om der skulle være en straffebestemmelse.

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil henviser til, at det med lige præcis det lovforslag, som ligger nu, og som jeg synes er godt, er sådan, at der ikke bare skal indgås en skriftlig aftale, men også i givet fald aftales en økonomisk kompensation. Så man kan sige, at skulle man så ud over det også have en straffebestemmelse, ville det jo nærmest være en dobbelt straf. Jeg tror faktisk, at hvis det her kommer til at fungere godt, vil det lige præcis kunne løse problemet.

Kl. 10:21

Formanden:

Så er det hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Thomas Adelskov (S):

Jeg har stor respekt for politikere, der, når de bliver oplyst, tager et nyt standpunkt, og derfor glæder det mig at høre Venstres ordfører her i dag. Da vi havde debatten sidste år, var Venstre meget afvisende over for at gribe ind i forhold til omfanget af jobklausuler. Da var det kun en oplysningspligt, man ønskede at indføre over for arbejdsgiverne. Nu har man forstået, at det her rent faktisk er et mobilitetsproblem, så en stor cadeau til Venstre i dag for at have lyttet til oppositionen. Jeg tror, at det er vigtigt også at fortsætte med at lytte, for jeg synes, at der er sagt mange kloge ting.

Mit spørgsmål til ordføreren er: I lovforslaget er der lavet en undtagelse for vikarbureauerne, og når jeg læser bemærkningerne igennem, kan jeg se, at den undtagelse er lavet, fordi brugervirksomhederne slipper for f.eks. at skulle ud og bruge penge på at rekruttere medarbejdere, og samtidig slipper de for at uddanne de her medarbejdere. Det mener man at vikarbureauerne har gjort. Er det ikke sådan, at almindelige virksomheder i dag også bruger penge på at rekruttere og bruger penge på at uddanne deres medarbejdere? Hvordan stiller vikarbureauerne sig egentlig i den forbindelse anderledes end ganske ordinære virksomheder, som også sætter annoncer i avisen, og som også giver uddannelse til deres medarbejdere? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor vikarbureauerne skal undtages.

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Erling Bonnesen (V):

Det har jo været velkendt hele vejen igennem processen og debatten over lang tid, at vikarbureauerne har særlige vilkår. Det kan der være forskellige vurderinger af, det er fair nok, men det er derfor, at der har været mange tilkendegivelser om, at man ønskede en undtagelse lige præcis i forhold til vikarbureauerne. Det er der blevet lyttet til, og det er blevet indarbejdet. Men lad os tage en drøftelse også af det under udvalgsbehandlingen, og lad os se, om det er noget, der står for en nærmere prøve.

Kl. 10:22

Formanden:

Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 10:22

Thomas Adelskov (S):

Jeg er glad for tilkendegivelsen om, at man gerne vil drøfte det. Jeg har ikke hørt de der mange tilkendegivelser om, at man gerne vil have vikarbureauerne undtaget, det må vist være vikarbureauerne, der har været her for at spørge, om de ikke kunne blive undtaget.

Jeg synes måske, det ville være relevant også lige at få en melding fra Venstre om, om ikke Venstre er enig i, at almindelige virksomheder, som rekrutterer medarbejdere, bruger penge på at rekruttere medarbejdere. Og en ganske almindelig virksomhed bruger også penge på at uddanne sine medarbejdere. Derfor stiller det ikke vikarbureauerne anderledes, og derfor er det altså ikke et argument for, at vikarbureauerne skal undtages. Alle virksomheder bruger penge på at rekruttere, og alle virksomheder bruger penge på at uddanne deres medarbejdere.

Kl. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:23

Erling Bonnesen (V):

Det sidste, at alle virksomheder bruger penge på at rekruttere medarbejdere og uddanne medarbejdere, tror jeg hurtigt vi kan blive meget enige om. Så er det også vores synspunkt, og vi har lyttet til, at der er nogle særlige forhold i vikarbranchen, og det har vi fået indarbejdet. Men som sagt, lad os tage en drøftelse af det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Thomas Adelskov (S):

Det er jo glædeligt, at vi kan stå her i dag med et lovforslag fra regeringens side, der i hvert fald nærmer sig det, som oppositionen fremsatte sidste år. Vi har jo ikke her at gøre med hvad som helst, for vi har måttet konstatere, at vi over en periode har oplevet, at stadig flere virksomheder benytter sig af muligheden for at indgå aftaler med andre virksomheder om, at man ikke ansætter hinandens medarbejdere.

Da vi sidste år havde forhandlingerne her i Folketingssalen, fremlagde jeg på Socialdemokratiets vegne dokumentation for, at det her ikke som antaget i første omgang var noget, der

kun omhandlede videnvirksomheder og it-bran-chen, men rent faktisk var noget, der var be- gyndt at omfatte ganske almindelige virksomheder, håndværksvirksomheder, hvor mestrene og virksomhederne aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere. Det er en fuldstændig urimelig stavnsbinding af lønmodtagere.

Jeg kan til nød forstå, at man kan have brug for, at nøglemedarbejdere ikke bare forsvinder eller overgår til virksomheder, som man samarbejder med, fordi man dermed ikke kan opfylde sine kontraktlige forpligtelser, men det, at der er så stor en udbredelse af de her aftaler mellem virksomheder om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, betyder, at mobiliteten på arbejdsmarkedet forsvinder, at lønmodtagerne ikke kan skifte job, som de har lyst til, og at man kan presse lønningerne og dermed presse lønmodtagerne på virksomhederne.

Derfor fremsatte vi også sidste år i den samlede opposition et forslag om at forbyde de her jobklausuler, hvis ikke de var forhandlet med medarbejderne. Og det er ikke, som Venstres ordfører sagde lige før, kun de hemmelige jobklausuler, der skal være forbudt. Nej, det skal være forbudt at lave jobklausuler, som ikke er forhandlet med og ikke er godkendt af en medarbejder. Det har regeringen så lyttet til den her gang og har nu fremsat et lovforslag. Men når man læser lovforslaget igennem, er der en række problemstillinger, der melder sig.

Først vil jeg sige, at jeg synes, det er en særlig problemstilling, at man undtager vikarbureauerne, særlig med den begrundelse – særlig med den begrundelse – at vikarbureauerne skulle have nogle særlige udgifter med hensyn til at rekruttere og med hensyn til at uddanne medarbejdere, som andre virksomheder ikke har. Det mener jeg ikke er gældende. Jeg synes, der er grund til kigge på, om vikarbureauerne overhovedet skal have nogen særstatus, for hvis det er sådan, at man er ansat i et vikarbureau og man får supplerende dagpenge ved siden af sin ansættelse i vikarbureauet, kan man vel i realiteten ikke være til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi man ikke kan søge et hvilket som helst job. Er man sygeplejerske og har været vikar på et sygehus via et vikarbureau, ja, så kan man altså ikke søge og få en fastansættelse, hvis man er omfattet af en sådan jobklausul. Det er ikke rimeligt, for så er man ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og så vil man ikke kunne få dagpenge.

Endelig synes jeg, at der er grund til, at vi får kigget nærmere på de beskyttelsesregler, der er i

lovforslaget. I Socialdemokratiet er vi noget optaget af, at vi altså også må garantere, at de medarbejdere, som siger nej til jobklausuler, rent faktisk har en mulighed for at sige nej og ikke mister deres job, hvis arbejdsgiverne præsenterer dem for en jobklausul, som de ikke vil acceptere, og som de siger nej til.

Vi synes også, det er underligt, at man i lovforslaget ikke har indført sanktioner, som vi jo kender fra andre områder, altså, at man, hvis en arbejdsgiver ikke overholder loven, sætter sanktionsbestemmelser ind, der klart definerer, hvad det er for en bøde og en sanktion, man har over for arbejdsgiveren. Det kender vi f.eks. fra ansættelsesretsloven, men i det her lovforslag har regeringen i hvert fald i første omgang lagt op til, at det er noget, der skal afprøves ved domstolene. Det tror jeg kan give en meget mærkværdig praksis.

Så er vi bekymret over, at det her ikke omfatter allerede eksisterende aftaler. Jeg er, ligesom andre ordførere har været inde på tidligere, bange for, at vi frem mod sommerferien vil se en lang række virksomheder, som vil stavnsbinde deres medarbejdere ved at indgå jobklausulaftaler med andre virksomheder, inden loven træder i kraft den 1. juli og man dermed vil være omfattet af de nye regler.

Hvis vi skal støtte det her lovforslag, bliver vi nødt til at have nogle præciseringer ind, der i hvert fald betyder, at eksisterende jobklausuler på et eller andet tidspunkt udløber. Jeg synes, at det er relevant også at kigge på, at der altså må være en tidsbegrænsning for, hvor lang tid de her klausuler kan løbe, sådan at det ikke er en mulighed for arbejdsgiveren at binde sine medarbejdere til virksomheden på livstid.

Jeg tror overordnet, at regeringen bør have en interesse i at få lukket den her noget kedelige sag, hvor ministeren i flere omgange har måttet trække sine lovforslag, og jeg vil derfor godt bede ministeren om at tage en drøftelse med Folketingets partier, så vi samlet kan få sat en stopper for det misbrug af jobklausuler, der har været, hvor man har stavnsbundet medarbejdere. Derfor vil jeg på vegne af Socialdemokratiet tilkendegive, at vi er indstillet på at indgå i forhandlinger med ministeren, men på det foreliggende grundlag vil jeg i dag ikke kunne tilkendegive, at vi kan stemme for det forslag, der ligger.

Hvis ministeren gerne vil have ro om sagen og ministeren gerne vil have et bredt flertal, der forbyder og forhindrer, at man stavnsbinder

medarbejderne, ja, så vil jeg opfordre til, at vi inden anden og tredje behandling får en forhandlingsrunde hos ministeren, hvor vi dels kan få afklaret spørgsmålet, dels kan få rettet lovforslaget til.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og næste ordfører er så hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Der har været en stor diskussion om jobklausuler, og det har der været i længere tid. Vi havde sidste år en stor omgang, hvor vi var fremme med et forslag, der faktisk i bund og grund lignede det, vi har nu. Den her gang er det måske blevet præciseret lidt mere – hvad skal man sige? – fyldestgørende, at den enkelte lønmodtager selvfølgelig skal sige god for en jobklausul, for at den er gældende.

Hvorfor har vi så egentlig noget, der hedder jobklausul? Det store spørgsmål er jo, om det er nødvendigt. Jeg tror også, at det med det her lovforslag vil blive yderst begrænset, fordi virksomhederne jo står i den situation, at hvis ikke lønmodtagerne vil være med til det, jamen så kan de ikke tvinge en jobklausul igennem. Jeg kan bare ikke se, hvorfor det skulle være helt forbudt. Jeg har ikke noget imod, at en arbejdsgiver og en lønmodtager bliver enige om at indgå sådan en aftale, når bare lønmodtageren vel at mærke selv siger god for den og selv aftaler kompensation med arbejdsgiveren.

Det bliver der mulighed for med lovforslaget her. Der står selvfølgelig kompensationsregler i lovforslaget, men der er jo ikke noget, der hindrer lønmodtageren i at forhandle en bedre kompensation hjem. Men altså som sagt: Det betyder, at arbejdsgiveren ikke kan lave klausuler, uden at lønmodtageren er involveret og skriver under på at acceptere en sådan klausul.

Der er dog undtagelser. Det gælder for vikarbureauer, hvor ordningen betyder, at de modtager en rimelig betaling, hvis en brugervirksomhed ansætter den udsendte vikar. Ligeledes fritages virksomheder, der indgår jobklausuler i forbindelse med virksomhedsoverdragelse, hvilket også er forståeligt, for ellers kunne en virksomhed jo, i forbindelse med at den vil prøve på at overtage en anden virksomhed, ansætte deres medarbejdere i stedet for, og så var den

virksomhed, der stod for at skulle sælges, dødsdømt. Så jeg synes, det er helt fornuftigt, at der bliver mulighed for at indgå nogle jobklausuler der, uden at lønmodtagerne har indflydelse på det, men de gælder så kun i den periode, hvor en virksomhedshandel foregår.

Der har så også været en del snak om, at der mangler afklaring på, om eksisterende hemmelige klausuler nu er ugyldige eller ikke er ugyldige. Det er selvfølgelig noget, vi kan se på. Problemet er også, at arbejdsgiverne siger, at der ikke findes hemmelige jobklausuler, mens andre siger, at der findes hemmelige jobklausuler. Man kan så selvfølgelig indtage den holdning, at hvis arbejdsgiverne siger, at der ikke findes nogen hemmelige jobklausuler, jamen så betyder det jo ingenting, at der står i loven, at de er forbudt, og at de er ugyldige. Men det synes jeg er noget, vi skal se på i udvalgsarbejdet.

Som sådan kan Dansk Folkeparti selvfølgelig støtte forslaget, da vi også selv har lagt en hel del arbejde i det, og vi er klar til at se på problemerne i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:32

Formanden:

Der er korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 10:32

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at hr. Bent Bøgsted tilkendegiver, at Dansk Folkeparti også er indstillet på, at der er nogle ting, vi kan forhandle om under udvalgsbehandlingen for at få forslaget her præciseret. Jeg går ud fra, at hr. Bent Bøgsted er enig i, at vi skal have et forslag, der er så klart som muligt, og at vi ikke skal overlade det til domstolene at fastlægge, hvordan reglerne på området egentlig skal være. Det må være Folketingets opgave at få det på plads, og jeg vil spørge, om det er noget af det, hr. Bent Bøgsted vil være med til at forhandle om. Det er det ene.

Det andet er spørgsmålet om sanktion. Mener hr. Bent Bøgsted ikke, det er rimeligt, at hvis en arbejdsgiver bryder loven, skal der også være en sanktion, nøjagtig ligesom hvis en lønmodtager eller en dagpengemodtager bryder loven? Så skal de jo ikke bare betale erstatning, så får de også en straf oveni, og mener hr. Bent Bøgsted ikke, at det også skal gælde for arbejdsgivere?

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Det er da klart, at vi skal se på det juridiske aspekt i lovforslaget, som fru Line Barfod er inde på.

Med hensyn til om en arbejdsgiver skal straffes for at bryde loven, er problemet for arbejdsgiverne jo, at de ikke kan lave nogen jobklausuler, hvis lønmodtageren ikke har skrevet under. Det vil sige, at hvis de alligevel laver nogle jobklausuler, er klausulerne jo ugyldige, og det vil sige, at der ikke er nogen, der skal efterleve en sådan klausul, der er indgået uden lønmodtagerens medvirken. Så er den simpelt hen ugyldig, og derfor kan jeg ikke se, at der skulle være nogen grund til at straffe en arbejdsgiver for at lave en jobklausul, som der ikke er nogen der skal efterleve. Der er jo ingen grund til at gå i retten med noget, der er ugyldigt, og som der ikke er nogen som skal efterleve.

Kl. 10:33

sådan, at hvis en arbejdsgiver alligevel laver en jobklausul, er den jo ugyldig, og det vil sige, at den er uden betydning for lønmodtageren. Lønmodtageren kan gøre, som lønmodtageren ønsker, fordi man ikke er bundet af en klausul, når den er ugyldig, og det bliver den jo ifølge lovforslaget her, hvis lønmodtageren ikke selv har skrevet under på den. Så er den ugyldig, og så eksisterer den ikke.

Det kan godt være, at der er nogle juridiske misforståelser, og dem må vi så prøve at afklare i forbindelse med udvalgsarbejdet. Men som jeg ser det, kan en jobklausul ikke eksistere, hvis lønmodtageren ikke selv har sagt god for den. Så er den ugyldig, og så er der ikke nogen, der skal efterleve den. Så eksisterer den ikke.

Kl. 10:36

Formanden:

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 10:34

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Line Barfod (EL):

Vi har jo en lang række lovovertrædelser, hvor det er sådan, at når folk har brudt loven, er det, de har gjort, ugyldigt, men derfor straffer vi dem jo alligevel for at bryde loven.

Normalt er Dansk Folkeparti jo et af de partier, der allerførst er fremme med at sige, at vi skal have hårde straffe og hårde straffe og hårde straffe, og at alting skal ændres gennem straf, og så kan det jo godt undre lidt, hvis Dansk Folkeparti mener, at det ikke skal ske, når det er arbejdsgivere, der bryder loven, og der er tale om nogle ting, der jo kan have stor betydning for lønmodtageren; hvis lønmodtageren ikke opdager, at der er indgået en sådan klausul, før det er for sent, kan det jo have stor betydning for lønmodtageren. Men Dansk Folkeparti mener altså ikke, at arbejdsgiveren skal have en straf, og jeg forstår ikke helt, hvorfor man mener, at ved nogle typer lovovertrædelser skal der virkelig være hårde straffe, men når arbejdsgivere overtræder loven, mener man åbenbart ikke, at der er behov for nogen straf.

Kl. 10:34

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstod på hr. Bent Bøgsted, at Dansk Folkeparti har medvirket ved udarbejdelsen af lovforslaget her. Jeg vil bare høre, om det skal forstås sådan, at der er et forlig, vi andre ikke kender til, om lovforslaget.

Men derudover vil jeg gerne spørge hr. Bent Bøgsted: Hvis man er enig i, at hemmelige jobklausuler er noget, der bør udryddes, hvorfor mener man så ikke, at rullegardinet skal hæves, så alle de hemmelige jobklausuler, som netop er hele årsagen til, at vi nu diskuterer spørgsmålet, kommer frem? Det, der bliver resultatet, hvis man ikke vil indføre en oplysningspligt for allerede eksisterende hemmelige jobklausuler, så medarbejderne i det mindste ved, hvilke vilkård gælder for dem, er jo, at en hel perlerække af hemmelige jobklausuler får lov at eksistere for tid og evighed, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Bent Bøgsted, om Dansk Folkeparti er indstillet på, at der i forbindelse med et ændringsforslag indføres et krav om, at eksisterende hemmelige jobklausuler kundgøres for de medlemmer, der er dækket af dem.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Bent Bøgsted (DF):

Det er muligt, at vi misforstår hinanden; det skal jeg lade være usagt. Men som jeg ser det, er det

Kl. 10:35

Bent Bøgsted (DF):

Med hensyn til det første spørgsmål, hr. Morten Østergaard rejste, er det sådan, at Dansk Folkeparti medvirkede i forbindelse med det lovforslag, som blev taget af bordet. Dengang sagde

jeg, at hvis vi skulle være med til noget, skulle det stå direkte i lovtæksten, at lønmodtageren selv skulle skrive under, for at klausulen kunne være gældende. Det står der nu i § 2 – nu har jeg ikke lige fået mine briller på, ja – det blev pointeret sidste gang, og det har ministeren taget til efterretning og skrevet ind i lovforslaget. Så der er ikke noget forlig som sådan.

Med hensyn til hr. Morten Østergaards andet spørgsmål er Dansk Folkeparti selvfølgelig klar til at se på de hemmelige jobklausuler – hvis der eksisterer nogle i dag – under udvalgsarbejdet og se på, hvordan problemet kan tackles. Det er jo et juridisk spørgsmål, hvad vi kan gøre, men vi er klar til at se på det i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:38

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg er sådan set glad for begge dele. Jeg er glad for, at vi nu kan gå ind i en realitetsdrøftelse om at få lovforslaget forbedret, og jeg vil bare bede hr. Bent Bøgsted bekræfte, at hvis lovforslaget får lov til at gå igennem, som det ligger her, vil det betyde, at alle de i dag eksisterende hemmelige jobklausuler får lov til at fortsætte ufortrødent, og så kan vi, som hr. Eigil Andersen var inde på tidligere, risikere, at virksomhederne får travlt med at få lavet hemmelige jobklausuler, inden lovforslaget træder i kraft.

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgelig skal vi se på det i udvalgsarbejdet, for hvis man snakker med arbejdsgiverne om det, siger de, at der ikke eksisterer nogen hemmelige jobklausuler, og som jeg sagde fra starten af: Hvis arbejdsgiverne siger, at de ikke eksisterer, gør det jo heller ikke noget, at der står i lovforslaget, at de er forbudt. Men det er vi klar til at se på i udvalgsarbejdet, for der ligger også noget juridisk i det, og det skal afklares, hvad man kan og ikke kan skrive i et lovforslag.

Kl. 10:39

Formanden:

Det er hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, det er en meget central pointe, ordføreren har, nemlig at det, hvis der ikke eksisterer de her jobklausuler, ikke er noget problem at lovgive om dem. Det synes jeg er meget central pointe.

Jeg tror, der i udvalgsarbejdet skal kigges på det her med straf og klausulen, der enten eksisterer eller ikke eksisterer. Hvis der bliver lavet en hemmelig jobklausul, som lønmodtageren altså ikke kender, i strid med den her kommende lov, så vil det jo være sådan, at lønmodtageren ikke ved det. Den måde, som den pågældende møder den på, vil så være, at han eller hun søger et arbejde i en anden virksomhed, men ikke får det, fordi der bag om ryggen på vedkommende er indgået en aftale. I den forstand vil arbejdsgiveren kunne efterleve en hemmelig aftale i strid med lovgivningen, og det synes jeg kalder på en straf helt i stil med, at jeg, hvis jeg stjæler penge fra en, også vil få en straf for at have gjort det, selv om jeg skal betale pengene tilbage.

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Bent Bøgsted (DF):

Vi er selvfølgelig klar over, at der er nogle problemer. Det her skal vi gennemføre med tilbagevirkende kraft, og der ligger noget juridisk i det. Men som jeg sagde, er vi klar til at se på problemet under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:40

Eigil Andersen (SF):

Det synes jeg er meget positivt.

Der er et andet spørgsmål, jeg gerne vil stille ordføreren. Det drejer sig om, at der efter lovgivningen skal indgås en frivillig aftale med lønmodtageren om en eventuel jobklausul. Det vil sige, at den enkelte ansatte skal kunne sige nej til, at en sådan aftale bliver indgået med arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren kan jo så reagere på den måde, at han kan fyre den pågældende medarbejder, hvis vedkommende ikke vil være med til at indgå aftale om en jobklausul. Jeg vil gerne spørge, om ordføreren for at beskytte den enkelte ansatte og give denne en ordentlig form for frihed på det her punkt vil være med til at indføre en regel, som går ud på, at det, hvis man bli-

ver fyret, fordi man ikke siger ja til en jobklausul, betragtes som en usaglig afskedigelse, som man så også kan få en godtgørelse for.

Kl. 10:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:41

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det er en lidt svær diskussion, for jeg forventer sådan set ikke, at arbejdsgiverne vil smide om sig med jobklausuler og fyre medarbejderne, hvis de ikke vil skrive under. Jeg tror egentlig ikke, at arbejdsgiverne er interesserede i at miste nogle dygtige medarbejdere, så jeg tror ikke, at det problem vil opstå.

Kl. 10:42

Formanden:

Det er hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Thomas Adelskov (S):

Nu bliver der snakket meget om hemmelige jobklausuler. Det er jo en del af problematikken. Det her lovforslag går heldigvis også ud på, at man forbyder jobklausuler, som ikke er forhandlet med lønmodtageren. Så det er ikke bare hemmelighedskræmmeriet, vi kommer til livs. Jobklausulerne som sådan skal være forhandlet med medarbejderne. Det tror jeg er meget vigtigt at få understreget.

Så tror jeg, at man skal rette en lille misforståelse, for som hr. Bent Bøgsted siger: En medarbejder kan ikke være omfattet af en jobklausul, hvis det er sådan, at vedkommende ikke ved, at den eksisterer. Problemet er jo, at det er to virksomheder, som aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere. Det kan godt være, man som medarbejder ikke umiddelbart mister noget eller kan føle, at man er omfattet af noget, men hvis to virksomheder har indgået en aftale og begge virksomheder føler sig forpligtet af en aftale om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, så er det sådan set lønmodtageren, der har et problem. Det er det, vi forhåbentlig gerne skulle komme til livs med det her lovforslag, og derfor er det også vigtigt at sørge for, at der er nogle sanktioner over for de arbejdsgivere, som ikke overholder reglerne.

Kl. 10:43

Formanden:
Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Det svar, jeg kan give, vil egentlig være en opfølgning på alle de andre svar, jeg har givet. Hr. Thomas Adelskov nævnte problemet med de her hemmelige aftaler, som arbejdsgiverne påstår ikke eksisterer, og som der var ønske om at se på det under udvalgsbehandlingen. Det er vi, som jeg har givet udtryk for, selvfølgelig klar til at se på. Vi er selvfølgelig klar til at se på, hvordan vi skal tackle den situation.

Kl. 10:43

Formanden:

Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 10:43

Thomas Adelskov (S):

Sådan forstod jeg også ordføreren. Det var bare, fordi jeg syntes, det var relevant at rette den her lille misforståelse, der var, og jeg er glad for, at vi får den her åbne og brede debat.

En ting, jeg har hæftet mig ved, er det her med vikarerne. Jeg synes jo, at det er problematisk, hvis man tillader, at vikarbureauer uden at have aftalt det med medarbejderne laver klausuler, der binder vikarerne. Jeg har egentlig ikke noget imod, må jeg indrømme, at man, hvis man kan lave en aftale med medarbejderen, som en del af en ansættelse siger, at hvis medarbejderen bliver fastansat, efter at vikarperioden er udløbet, skal vikarbureauet have et rekrutteringsgebyr, eller hvad vi skal kalde det. Men det, jeg synes er galt med lovforslaget, er, at man undtager vikarbureauerne fra at skulle oplyse medarbejderne om, at man f.eks. har sådan nogle regler og klausuler. Det er det, jeg tror er problemet. F.eks. kan to vikarbureauer jo også aftale ikke at ansætte hinandens medarbejdere. Vil det være i orden? Det er det, jeg synes er problemet ved at undtage vikarbureauerne. Jeg er ikke ude på, at man skal forhindre, at vikarbureauerne rent faktisk kan tage et gebyr, men jeg tror, at det er ret vigtigt, at vi sørger for, at lønmodtagerne ikke bliver bundet til vikarbureauet, uden at de har godkendt og accepteret aftalen.

Kl. 10:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det, der ligger i det, er selvfølgelig, at en virksomhed skal give en kompensation til vikarbureauet. Jeg må indrømme, at jeg altid er gået ud fra, at man får det at vide, når man får ansættelse i et vikarbureau og der er den slags aftaler

om, at hvis man bliver ansat i den virksomhed, man kommer ud til som vikar, skal den virksomhed give en kompensation til vikarbureauet. Jeg har altid forstået på vikarbureauerne, at det får vikarerne at vide, når de kommer ind i vikarbureauet, men det kan vi selvfølgelig få afklaret ved at spørge ministeren, om ikke det forholder sig sådan. Det vil sige, at en vikar ikke går ind til det med lukkede øjne. Vikaren er klar over, at når vedkommende skal ud til en virksomhed, og hvis virksomheden gerne vil ansætte vedkommende, og det kan jo godt være, den pågældende vikar ønsker det, så skal virksomheden betale en kompensation til vikarbureauet. Jeg har forstået det sådan, at vikarerne er fuldstændig klar over det, men det kan vi få be- eller afkræftet af ministeren.

Kl. 10:46

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Bent Bøgsted, og næste ordfører er hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Fra borgerlig side lægger man stor vægt på, at Danmark er et liberalt samfund, og at der skal være frihed. Men det mærkelige er så, at denne frihed ikke altid gælder for lønmodtagerne. Man skulle jo synes, at man som ansat frit skulle kunne søge at få et andet arbejde. De borgerlige elsker at tale om et frit arbejdsmarked, hvor lige parter mødes og tilsyneladende frit aftaler pris og vilkår for et eventuelt job. Men den frihed er der langt fra altid for de menige på gulvet. Arbejdsgiverne kan, som det er fremgået af debatten, finde på at indgå hemmelige aftaler. Bag om ryggen på medarbejderne kan de finde på at aftale, at en ansat ikke må få arbejde hos en anden arbejdsgiver.

Den begrænsning af lønmodtagernes frihed i et samfund, som man ellers siger er liberalt, er så en jobklausul, en klausul, som er lavet for at ophæve markedsmekanismerne for de ansatte og fjerne deres frihed.

SF er imod denne ufrihed på arbejdsmarkedet og ønsker, at den slags jobklausuler, som forhindrer et jobskifte, skal være forbudt. Men når der så er en lang række arbejdsgivere, som sletter lønmodtagernes frihed, hvad gør en liberal regering så? Det korte svar er: Ikke nok.

Lovforslaget fra beskæftigelsesministeren gør dog noget ved ufriheden, og det her lovforslag er væsentlig bedre end det udkast, som ministe-

ren var fremme med sidste år. Der bliver åbenhed om jobklausuler over for medarbejderne, og en binding kan kun laves, hvis medarbejderne accepterer den, og det er fint. Men der er stadig store, væsentlige mangler i lovforslaget, og det er så nogle mangler, som vi håber på bliver rettet op under behandlingen her i Folketinget, og der er også givet signal fra de øvrige borgerlige partier om, at man gerne vil være med til at se på det.

Nogle af de mangler er påpeget af både LO, FTF og Akademikernes Centralorganisation, og hvad er det så, der er galt? Ja, som det er blevet nævnt, gælder reglerne slet ikke for vikarbureauer. Det vil sige, at vikarbureauerne stadig kan forhindre deres vikarer i at søge at få et andet job, og det kan så stadig væk ske i hemmelighed bag ryggen på vikaren, at vikarbureauet aftaler med arbejdsgiverne forskellige steder, at bestemte personer på forhånd er sortlistede med hensyn til at søge et job hos de pågældende firmaer.

Det er noget, som gavner vikarbureauernes profit, fordi de så kan have vikarerne gående i længere tid, men det skader samtidig vikarernes frihed, så de ikke længere har den liberale frihed til at søge og få arbejde på lige vilkår med andre. Det er selvfølgelig helt urimeligt, at det skal være sådan, og det bør ændres.

Et andet punkt er sikring af de lønmodtagere, som under deres ansættelse på et tidspunkt får at vide, at der nu skal indføres en klausul om, at de ikke må søge arbejde hos visse andre arbejdsgivere. Den enkelte medarbejder har i princippet frihed til at sige nej til en sådan klausul, men arbejdsgiveren kan jo desværre bruge en rygende pistol i kraft af at kunne sige: Du bliver fyret, hvis du ikke siger ja til jobklausulen.

Sådan en afpresningspolitik er selvfølgelig helt urimelig. Derfor skal det med i loven, at en afskedigelse, begrundet med at den pågældende har sagt nej til en jobklausul, er strafbar, og det kan være en simpel regel, der siger, at en sådan afskedigelse skal betragtes som en usagligt begrundet fyring, som så vil udløse en erstatning. Det er det mindste, vi kan gøre for at forsøge at undgå, at arbejdsgivere kan presse medarbejderne.

Et tredje punkt er, at lovens hovedformål om, at man vil begrænse brugen af jobklausuler, men desværre ikke kan forhindre dem, som SF ønsker, bør stå i selve lovteksten og ikke kun i bemærkningerne, fordi det så har større vægt. Når det kan stå i bemærkningerne, må det også kun-

ne stå i selve lovteksten. Jeg har tidligere nævnt problemerne omkring ikrafttrædelsestidspunktet – nu er min tid er ved at udløbe – og der er en lang række andre punkter. Jeg mener også, at Advokatrådets kritik, hvori man siger, at lovforslaget er uklart, er en meget alvorlig kritik, som peger i retning af, at vi her står over for noget, som under uheldige omstændigheder kunne ende med lovsjusk, og det skal der ses meget på under de forhandlinger, der skal være.

Vi vil fra SF's side gå konstruktivt ind i de her forhandlinger om lovforslaget med henblik på at få det forbedret meget væsentligt, og vi håber så, at det styrende borgerlige flertal vil gøre det samme. Man har da i hvert fald hidtil talt en hel del om, at man gerne så, at der kom nogle brede flertal her i Folketinget. Vi har så ikke hidtil set det i praksis, men nu er det jo ved at være forår, og solen skinner mere, også i dag, og humøret stiger. Det kan jo smitte af på mange ting, og så kan det også være, det smitter af på lysten til at lave brede forlig her i Folketinget. Måske er det i virkeligheden den nye stil, som De Konservative skal til at lære i deres nye grønne skole. Man kan da i hvert fald sige, at håbet og foråret er lysegrønt.

Kl. 10:51

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Eigil Andersen. Nu er hr. Knud Kristensen til stede og får så ordet i ordførerrækken som ordfører.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Mit fravær i starten skyldtes ikke, at jeg har været i den grønne skole, men skyldtes ganske enkelt noget andet.

Med hensyn til L 81 om jobklausuler er det jo vigtigt, at vi får styr på netop den form for jobklausuler, da vi lever i en foranderlig verden og virksomhederne i stor udstrækning outsourcer mere og mere, og tit og ofte er det jo sådan, at det er nøglemedarbejdere, som netop varetager de her funktioner, og så er det vigtigt, når man laver den form for aftaler, at medarbejderne også er informeret om, hvordan deres fremtidige arbejdsplads egentlig er indrettet, og at de også har mulighed for at være med til at udforme den aftale, de netop indgår.

Vi synes, at det er et meget godt lovforslag, og Det Konservative Folkeparti har været meget optaget af, at vi får bragt orden i det område her, hvor man netop laver forskellige jobklausuler,

og at det er klausuler, som er – kan man sige – oppe på bordet, sådan at de pågældende medarbejdere er informeret om, hvordan det her får virkning også i praksis. Det kan vi kun være meget tilfredse med, og Det Konservative Folkeparti støtter fuldt og helt dette lovforslag.

Kl. 10:53

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:53

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre, at den konservative ordfører har et ønske om, at vi skal få styr på og bragt orden i det her problem med jobklausuler, der stavnsbinder medarbejdere. Der er jo påpeget – også i høringssvarene fra en række organisationer bl.a. Advokatrådet – en række problemer og uklarheder ved lovforslaget.

Vi har tidligere fået tilsagn fra Venstres ordfører og fra Dansk Folkepartis ordfører om, at man er indstillet på, at vi skal have nogle forhandlinger under udvalgsarbejdet for at prøve at få tilpasset lovforslaget sådan, at det lever op til formålet om at begrænse brugen af jobklausuler mest muligt. Er De Konservative også indstillet på at indgå i forhandlinger under udvalgsbehandlingen for at prøve at få nogle af de uklarheder og uheldigheder væk, der er påpeget i høringssvarene?

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Knud Kristensen (KF):

Nu er Det Konservative Folkeparti altid og generelt indstillet på netop at ville føre forhandlinger om alt det, der foregår. Med hensyn til jobklausulerne her vil jeg sige, at hvis det viser sig, at der er nogle begrænsninger, der gør, at det kan gøres bedre, er vi helt klar til at tage debatten under vores videre udvalgsarbejde, men som jeg ser lovforslaget her, er der jo mulighed for, at man kan indgå de jobklausuler, og det er åbne jobklausuler i forhold til virksomheder og medarbejdere.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:54

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre, at De Konservative vil til at forhandle og er indstillet på, at man skal forhandle både i denne sag og andre. Det er der bestemt behov for.

Nogle af de uklarheder, uhensigtsmæssigheder og for mange at se urimeligheder, der er blevet påpeget, er spørgsmålet om vikarbureauer, hvor man siger, at der skal være en undtagelse for vikarbureauer i forhold til de her jobklausuler. Det er spørgsmålet om, hvorvidt der skal være en sanktion over for arbejdsgivere, der bryder loven, og der vil jeg da gerne høre De Konservative, som jo traditionelt står for at være et lov og orden-parti, om ikke De Konservatives ordfører mener, at der også for arbejdsgivere, der bryder loven, skal være en sanktion for deres overtrædelse.

Kl. 10:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:55

Knud Kristensen (KF):

Nu er jeg ikke bekendt med, at der er arbejdsgivere, der ikke overholder den lovgivning, der bliver udmøntet. Jeg har stor tillid til, at man overholder de – kan man sige – love, der bliver vedtaget, og det er selvfølgelig klart, at vi skal have et lovkompleks, der er så fuldstændigt som overhovedet muligt. Arbejder vi med en gråzone, hvor der er kommet nogle spørgsmål, synes jeg, at vi skal have en analyse af de spørgsmål, og så indgår det i vores videre arbejde. Så vi er indstillet på at indgå i en dialog om det her, fordi det er så vigtigt, at vi har et arbejdsmarked, der er fuldgyldigt og virker både i forhold til arbejdsgiveren og i forhold til den enkelte medarbejder. Men jeg vil også sige, at det her jo er noget, som vi fra Det Konservative Folkeparti har lagt meget vægt på, nemlig at vi får ordnede forhold om lige præcis jobklausuler.

Kl. 10:56

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:56

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget, at De Konservative vil indgå i en forhandling. Der er mange ting, der er fremkommet i høringssvarene, der tydeligt viser, at der er behov for det.

Med hensyn til spørgsmålet om sanktioner ville det jo være en dejlig verden, hvis vi bare kunne sige: Jamen vi går ud fra, at når vi laver love i Folketinget, bliver de også overholdt. Jeg kunne godt tænke mig, at den konservative ordfører måske nogle gange havde lidt af den samme tillid, når det gjaldt f.eks. dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere osv. De bliver udsat for meget, meget voldsomme sanktioner og kan

miste hele deres indkomstgrundlag, hvis de ikke overholder alle love til punkt og prikke. Derfor undrer det mig lidt, hvis den konservative ordfører mener, at arbejdsgivere ikke skal mødes med en sanktion, hvis de overtræder loven. Det kan jo have stor betydning for lønmodtagere, der bliver forhindret i at skifte job, fordi der er indgået en aftale, som de slet ikke er klar over og måske aldrig nogen sinde hører om. Så vil De Konservative være indstillet på også at forhandle spørgsmålet om, at der skal indsættes en sanktion over for dem, der overtræder loven?

Kl. 10:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:57

Knud Kristensen (KF):

Nu er det sådan, og det gælder såvel arbejdsgivere som lønmodtagere, at hvis man ikke arbejder under og forholder sig til de love og regler, der gælder på de forskellige områder, er der jo sanktioner. Så det må være det samme.

Kl. 10:57

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:57

Morten Østergaard (RV):

Hr. Knud Kristensen var inde på, at det var vigtigt, at der kom ordnede forhold. Det er jo sådan set et godt synspunkt, uanset om man er konservativ eller man ikke er det. Det er jo sådan set også det, der har frembragt hele den her debat, nemlig diskussionen om de såkaldt hemmelige jobklausuler, altså jobklausuler, som medarbejderne ikke kender til. Og jeg tror, at der nu må siges at være bred opbakning til, at det er en uorden, som der skal ryddes op i.

Det, der er problemet med lovforslaget her, er jo så, at det vil komme til at gælde for alle nye jobklausuler, der oprettes efter den 1. juli, men hele det rod, hele den uorden, der var anledning til, at man nu har fremsat et lovforslag, får lov at bestå, fordi der som et minimum ikke engang er et krav om, at eksisterende jobklausuler skal kundgøres for de medarbejdere, der er dækket af dem.

Der vil jeg gerne spørge hr. Knud Kristensen: Er det så ikke sådan, at den uorden, der er i dag, får lov at bestå, hvis ikke man ændrer lovforslaget i dets foreliggende form?

Kl. 10:58

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:58

Knud Kristensen (KF):

Nu ved jeg ikke, om man direkte kan kalde det uorden, men man kan sige, at der er nogle uheldige omstændigheder ved, at den enkelte lønmodtager ikke har fået, man kan sige information om den klausul, der er lavet. Men sådan er det med lovgivning i Danmark. Der er nogle i Folketingssalen, der har større anciennitet, end jeg har, og som ved, at når man indfører lovgivning, er den fremadrettet, og det her er fremadrettet fra juli måned 2008. Derfor mener jeg, at vi har taget hånd om det. Det er et år siden, spørgsmålet var oppe, og der har man også arbejdet med jobklausuler.

Så jeg synes, at med det, der bliver gennemført nu med den lovgivning her, bliver der styr på jobklausulerne fremadrettet, og med hensyn til det, der ligger bagude, synes jeg ikke, problemerne er så store. Men det er selvfølgelig det, der har givet anledning til, at vi vedtager lovforslaget.

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:59

Morten Østergaard (RV):

Jeg håber, at vi kan få anledning til at drøfte det her nærmere i de forhandlinger, som hr. Knud Kristensen også har inviteret til, fordi det, som åbenbart er Det Konservative Folkepartis synspunkt i den her sag, er, at man kan lave alle de hemmelige jobklausuler, man vil, fra nu af og indtil den 1. juli, og så er det bare alle tiders, og det kan man sagtens leve med fra konservativ side, for de medarbejdere, som er dækket af de jobklausuler, har ikke brug for at få at vide, at de er dækket af nogle sådanne, og at det hæmmer deres mobilitet i forhold til at søge andre job. Det skal kun gælde for jobklausuler, der måtte blive indført efter den 1. juli.

Jeg synes ikke, det er at rydde op i den uorden, der er, og jeg synes, det er at efterlade de medarbejdere, der i dag er dækket af de hemmelige jobklausuler – som er årsagen til, at vi får lovgivningen her, og som alle tager afstand fra – på bagperronen, efter at man har forsøgt at skabe orden.

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan selvfølgelig godt forstå det, du siger (*Formanden*: det, der siges) ... det, der siges, undskyld, og det er selvfølgelig godt, men det må jo være sådan, at når vi nu står her og forhandler om en lovgivning om jobklausuler, vil det jo alt andet lige sende et signal ud til omverdenen, og det vil jo også forberede arbejdsgiverne på, at når vi kommer til juli måned, skal der være en anden form for jobklausuler, og at det ikke kun et spørgsmål om at gennemføre nogle hemmelige jobklausuler.

Jeg har stor tillid til det danske arbejdsmarked, såvel til medarbejdere som til arbejdsgivere, og derfor synes jeg ikke, at vi skal gøre det her til et stort problem. Jeg synes vi skal sørge for, at den lov, vi kører igennem her, om jobklausuler, bliver omfattende og reel og ordentlig, sådan at vi får orden i jobklausulaftalerne.

Kl. 11:01

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Eigil Andersen (SF):

Betyder det her, at den konservative ordfører mener, at det er fuldstændig i orden, at de hemmelige jobklausuler, der eksisterer i dag, fortsætter mange år ud i fremtiden? Er det det, det betyder?

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Knud Kristensen (KF):

Det er ganske enkelt sådan, at det, lovforslaget tager udgangspunkt i, er, at de jobklausuler, der er oprettet på nuværende tidspunkt, kører færdigt over den årrække, som der måtte være, og fra juli måned 2008 er der en ny lovgivning på området.

Kl. 11:02

Formanden:

Det er stadig hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:02

Eigil Andersen (SF):

Det betyder vel, at ordføreren mener, at det er fuldstændig i orden, at de eksisterende jobklausuler – som kan være gældende i mange år, for der kan være medarbejdere, der er ansat i mange år – er der, uden at den ansatte ved noget som helst om dem.

Formanden:

Ordføreren.

Knud Kristensen (KF):

Det er sådan, at lovgivningen om jobklausuler, der er oprettet på et tidligere tidspunkt, gælder, indtil den bliver afløst af ny lovgivning, og jeg vil ikke være med til at gå tilbage og udrede det arbejde, der ligger der. Der bliver vedtaget en lovgivning om jobklausuler, og fra juli måned gælder den ny lov om jobklausuler.

Kl. 11:02

Kl. 11:02

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til hr. Knud Kristensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Flere har jo været inde på historikken bag lovforslaget her. Den har været ganske lang, debatten har været meget omsiggribende, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Det Radikale Venstre synes, at brugen af jobklausuler – hemmelige som ikkehemmelige – helt generelt er en usik, som bør begrænses mest muligt.

Hr. Bent Bøgsted spurgte på et tidspunkt, hvorfor man egentlig bruger jobklausuler. Til det må vi sige, at for os er de som udgangspunkt konkurrencehæmmende, og derfor synes vi, det er vigtigt at sige til virksomhederne, at de bør binde deres medarbejdere med gode ansættelsesvilkår og spændende arbejde og ikke med luskede aftaler, som de indgår med hinanden med eller uden medarbejdernes viden. Det hører ikke hjemme på et konkurrencepræget arbejdsmarked som det danske, at man hæmmer medarbejdernes mobilitet på den måde, når vi i øvrigt priser os af fleksibilitet, mobilitet og videndeling.

Jeg vil godt brede debatten en lille smule ud, for nu har vi hørt en lang række synspunkter gennem spørgsmål osv. Måske var det på tide, at vi overvejede at tage helt fundamentalt bestik af, at vi nu har et vidensamfund, som ikke kan deles op i funktionærer og ikkefunktionærer osv., og at ministeren tog initiativ til et udvalgsarbejde, hvor vi kiggede generelt på en arbejdstagerrettighedslov. Vi har loven om ansættelsesbevis, om arbejdstagers opfindelser, aktieoptionsloven, og nu får vi så jobklausuloven. Kunde- og konkurrenceklausuler er reguleret af funktionærloven på det område, hvor den gælder, og spørgs-

målet er, om tiden ikke var inde til, at vi moderniserede hele området og fik samlet de her ting i én lov, der gjaldt for alle arbejdstagere, og som ville gøre det lettere at navigere rundt, både for arbejdsgiverne og for medarbejderne og for de organisationer, der prøver at hjælpe dem.

Det er jo sådan, at brugen af de her klausuler er stærkt kulturelt betinget. Hvis vi kigger internt i Danmark, er det sådan, at man har en vid anvendelse af den ene eller den anden eller den tredje type klausuler i revisorbranchen, men ikke i advokatbranchen, og det tyder jo på, at det ikke er noget, der kræves, for at man som virksomhed kan overleve eller noget som helst. Det er noget, der er præget af en kultur, man har på det ene eller det andet område.

På samme måde er det, hvis vi kigger på landene omkring os. Der er meget, som tyder på, at man her er langt mere restriktiv i anvendelsen af de her klausuler. Og derfor var det måske, ud over den helt nødvendige lovgivning på kort sigt, en god idé at kigge mere grundlæggende på hele området og se, om der ikke var behov for at skabe en ny, samlet lovgivning, der moderniserede og for vores skyld også indskrænkede anvendelsesområdet for enhver form for disse medarbejderbindende klausuler – kunde-, konkurrence- eller for den sags skyld jobklausuler – så meget som muligt.

Jeg skal lige huske at sige, at når vi diskuterer de materielle forhold, er der en ting, som det er vigtigt at holde fast i. Det er, at det er afsindigt vigtigt for retssikkerheden, at der efterfølgende er mulighed for, at man ganske hurtigt får en domstolsprøvelse af de her forhold, hvis der opstår en konflikt. I dag er problemet, at det går så langsommeligt, at det set fra arbejdstagerside er helt oplagt at prøve at binde medarbejderne og se, om den går – går den, så går den ved domstolene. Det ved man ikke, men i hvert fald tager det så lang tid, at hvis en medarbejder forsøgte at bryde ud og skabe sin egen virksomhed, ville chancen formentlig være forpasset, inden sagen var blevet afklaret ved domstolene. Den retlige efterprøvelse er et meget væsentligt problem, som vi også bør kigge på.

Angående det konkrete lovforslag er vi selvfølgelig glade for, at der nu er et lovforslag. Men vi synes også, at der er behov for en forhandling, før vi kan tage endelig stilling til det, uanset at vi er positive over for, at der nu bliver lovgivet på området, og at forslaget er bedre end det, der ligger i forvejen.

Vi synes, som jeg har givet udtryk for gennem en lang række spørgsmål, at det er helt nødvendigt, at der bliver en oplysningspligt, så alle de medarbejdere, som er dækket af eksisterende jobklausuler, bliver bekendt med dem. Ellers får vi ikke ryddet op i en uorden, så får vi snarere sikret, at den uorden, der er i dag, får lov at forblive til evig tid i forbindelse med de jobklausuler, der er gældende.

Endelig er vi også optaget af spørgsmålet om vikarbureauer. Er det nødvendigt, at der er en undtagelse her, og er det i hvert fald ikke mærkeligt, at der ikke også på det område i det mindste er en oplysningspligt, så medarbejderne også der ved helt præcis, hvad det er for nogle vilkår, der gælder, også hvis man i øvrigt mener, at det er nogle rimelige aftaler, vikarbureauerne har om formidlingsgebyrer osv.?

Endelig må vi sige, at vi også er optaget af Advokatrådets kritik af, at lovgivningen her er for uklar, og at det lugter af lovsjusk, fordi man overlader for meget til en domstolsprøvelse, som vi godt ved vil tage lang tid, før vi kan se, hvordan lovgivningen virker i praksis, bl.a. med hensyn til undtagelsen for vikarbureauer om den rimelige betaling, hvor det står helt hen i det uvisse, hvad der menes med det. Der må vi sige, at her synes vi, at man som lovgiver har en forpligtelse til at tage det meget alvorligt, når der kommer den type kritik.

Samlet set vil vi opfordre til, at der mellem første- og andenbehandlingen bliver indledt nogle forhandlinger, så vi får et lovforslag, som et bredt flertal kan støtte. Det er vi meget optaget af, vi er meget optaget af at kunne komme til at stemme ja, men vi synes, lovforslaget trænger til nogle forbedringer, før vi kan meddele, om vi kan det.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, og næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten er vi klart imod brugen af jobklausuler. De stavnsbinder medarbejderne til en bestemt virksomhed, og det gælder jo både i forbindelse med de hemmelige og de kendte jobklausuler.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Østergaard i, at hvis en virksomhed ønsker at holde på sine medarbejdere, skal den sørge for,

at de er glade for at være der. Man skal sørge for, at der er gode lønforhold, gode arbejdsforhold, gode muligheder for efteruddannelse, nye udfordringer osv. Det er den bedste måde til at sikre, at ens medarbejdere har lyst til at blive.

Brugen af jobklausuler er jo blevet en måde at omgå den regulering, der ligger i funktionærloven, på, funktionærloven, som jo giver mulighed for i begrænset omfang at indgå konkurrence- og kunde-klausuler. Da det kom frem, fremsatte regeringen sidste år sit forslag om regulering af brugen af jobklausuler, som faktisk var en reel lovliggørelse af jobklausulerne, og beskæftigelsesministeren måtte jo også trække forslaget tilbage, som det også har været forklaret flere gange tidligere under debatten i dag.

Nu har vi så det her nye lovforslag, som stadig rummer en række problemer. Bl.a. er problemet, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med forslaget er at begrænse virksomhedernes brug af jobklausuler, men det fremgår ikke af lovteksten, at det er det, der er lovforslagets formål, og det burde det jo naturligvis gøre, så det bliver meget klart, at det er det, der er formålet.

Når man læser lovforslaget, ser det også ud, som om det på en række områder stadig kommer til at betyde en lovliggørelse af det, vi egentlig ønsker at begrænse. Forslaget skal sikre, at medarbejderne bliver bekendt med jobklausuler, men det gælder, som vi har været inde på i debatten, ikke for alle dem, der allerede i dag er omfattet af de hemmelige aftaler. Man kan sagtens forestille sig, at der vil blive indgået en række nye hemmelige aftaler, inden loven træder i kraft.

Forslaget gælder heller ikke for vikarbureauer og ved virksomhedsoverdragelser osv. Derfor har vi stadig spørgsmålet om, hvorvidt undtagelsen for vikarbureauerne – med den lov, vi laver nu – i forslaget ikke rent faktisk vil være en underkendelse af Arbejdsrettens dom af 7. september 2007, der underkendte en hemmelig jobklausul, fordi den var i modstrid med hovedaftalen mellem LO og DA. Det synes jeg i hvert fald er noget, vi skal have belyst under udvalgsbehandlingen.

Som jeg har været inde på i debatten, forstår jeg heller ikke, hvorfor der ikke er nogen sanktioner mod arbejdsgivere, der fyrer medarbejdere, som ikke vil indgå frivillige jobklausuler. Der er heller ikke nogen sanktioner mod arbejdsgivere, der indgår jobklausuler i strid med loven; man siger bare, at de er uden gyldighed. Men når

man ser på sanktioner over for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og andre, som bryder reglerne, er det nogle voldsomme sanktioner, de bliver udsat for, ud over at det lovbrud, de har begået, selvfølgelig bliver straffet. Hvis de f.eks. har fået dagpenge og ikke skulle have haft dem, skal de betale dagpengene tilbage, men derudover er der nogle voldsomme sanktioner, og jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor arbejdsgivere, der har bedre ressourcer og som regel bedre muligheder for at lære loven at kende, ikke skal pålægges nogle sanktioner, når de bryder loven. Det virker ikke rimeligt i et demokratisk samfund.

I høringsnotatet, hvor ministeren gennemgår de høringssvar, der er kommet, kan man se, at ministeren mener, at hemmelige jobklausuler indgås i et meget ringe omfang. Der står, at et egentligt forbud kan synes ude af proportion med det nuværende begrænsede kendskab til problemets omfang. Hvis der faktisk er meget få, er jeg sådan set enig med hr. Bent Bøgsted: Hvorfor så ikke bare forbyde dem alle sammen? Så ville der jo ikke blive de store problemer for arbejdsmarkedets parter. Men der er meget, der tyder på, at problemet faktisk er omfattende. Fagforbundet PROSA mener f.eks., at omkring 20 pct. af dets medlemmer, som er it-medarbejdere, er omfattet af sådanne klausuler.

Derfor er der en række ting i lovforslaget, som vi er nødt til at se på, og jeg er glad for, at det lyder, som om vi får nogle forhandlinger. Jeg håber, ministeren i sit svar om lidt også vil åbne mulighed for, at vi får nogle forhandlinger og får rettet op på de mange problemer, der er i forslaget.

Vi kan ikke stemme for lovforslaget, som det ligger nu, men vi håber, at man får rettet op på det under udvalgsbehandlingen, så det bliver muligt for os at være med til at stemme for lovforslaget.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Den næste bliver så beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:12

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er nu knap et år siden, at jobklausuler sidst var på dagsordenen i Folketingssalen. Det viste sig dengang at være svært at nå til politisk enighed om en lovregulering. Men stadig væk er der politisk enighed om, at det er nødvendigt at

skride ind. Det er helt uacceptabelt, at lønmodtagerne stavnsbindes gennem lyssky aftaler, som virksomheder indgår hen over hovedet på de ansatte.

Jeg har jo også lyttet til debatten og taget bestik af kritikken. Jeg håber derfor, at det nye lovforslag kan bygge bro og samle et bredt flertal.

Udgangspunktet skal være, at lønmodtagerne ikke blot skal have kendskab til jobbegrænsninger som følge af en jobklausul, men at de skal give deres samtykke hertil og få ret til en økonomisk kompensation.

Ifølge lovforslaget kan en arbejdsgiver kun gøre en jobklausul gældende over for en lønmodtager, hvis der også er indgået en konkret aftale med lønmodtageren. Det skal sikre, at lønmodtageren ved, at han eller hun er begrænset i sine muligheder for at søge job hos en eller flere andre virksomheder. Men det skal også sikre, at lønmodtageren i den periode, hvor klausulen har sin virkning, modtager kompensation for begrænsningen.

Formålet med loven er netop at begrænse brugen af jobklausuler og tilskynde til, at jobklausuler kun anvendes i de situationer, hvor der virkelig er behov for dem.

Det er min klare opfattelse, at vi med dette lovforslag har fundet en fornuftig balance mellem på den ene side behovet for at beskytte lønmodtageren mod hemmelige klausuler og på den anden side virksomhedernes behov for at beskytte sig mod illoyal rekruttering.

Så er der blevet rejst det spørgsmål, om lovforslaget så ikke er en lovliggørelse. Formålet med lovforslaget er alene at begrænse virksomhedernes brug af klausuler og ikke at ændre på allerede eksisterende begrænsninger. Dette er også præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

En jobklausul kan altså godt være i overensstemmelse med kravene i dette lovforslag, men samtidig være i strid med anden lovgivning, f.eks. konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Jeg henviser også til svaret på spørgsmål nr. 789. Sagen, hvor Konkurrencestyrelsen forholdt sig til en branchevejledning, illustrerer fint, hvordan de konkurrenceretlige grænser supplerer de nye regler i lovforslaget.

Vi har også set, at der i det fagretlige system og ved domstolene er rejst sager om rækkevidden og lovligheden af indgåede jobklausuler. Der er ikke truffet afgørelse i alle sagerne, og jeg vil selvfølgelig følge praksis på området nøje.

Jeg vil dog understrege, at lovforslaget her hverken freder eller lovliggør noget, som hidtil har været forbudt. Det er i det hele taget ikke tilsigtet, at en arbejdsgiver skal kunne pålægge erhvervsbegrænsende klausuler i et videre omfang, end hvad der allerede gælder i dag. Lovforslaget skal således ses som et supplement til de regler, som i forvejen sætter grænser for brugen af jobklausuler.

Så har der været spørgsmål om, hvorfor lovforslaget kun omhandler jobklausuler indgået efter den 1. juli 2008. Når lovforslaget ikke omfatter eksisterende jobklausuler, skyldes det betænelighederne ved at give det tilbagevirkende kraft og dermed bryde ind i allerede eksisterende aftaler.

Jeg har selv haft overvejelser herom, men det er sædvanligt, at regulering sker fremadrettet, og det er også derfor, lovforslaget ser ud, som det gør. Der er f.eks. stadig gyldige gamle konkurrenceklausuler fra før 1999 og dermed fra før, kompensationsreglerne i funktionærloven blev indført. Jeg kan imidlertid høre på debatten i dag, at det er et forhold, som vi er nødt til at få belyst nærmere, og jeg er derfor villig til at se nærmere på dette under udvalgsbehandlingen.

Hvordan hindrer man, at virksomhederne uagtet dette lovforslag alligevel indgår hemmelige jobklausuler? Der er jo ingen sanktion – fremføres det – hvis arbejdsgiveren undlader at informere og indgå aftale med lønmodtageren. Hvis en arbejdsgiver ikke opfylder lovforslagets krav om, at lønmodtageren skal kende og have accepteret sine jobsøgningsbegrænsninger, kan jobklausulen ikke gøres gældende i forhold til lønmodtageren. Det betyder, at lønmodtageren ikke er bundet af nogen aftale, og at arbejdsgiveren heller ikke vil kunne få jobklausulen håndhævet ved domstolene over for den anden aftalpart, typisk en anden virksomhed. Hvis arbejdsgiveren, som det er foreslået, også skulle kunne idømmes en bøde, eller hvis arbejdsgiveren skulle betale godtgørelse til lønmodtageren, ville der jo være tale om en dobbeltsanktion.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at en funktionær heller ikke efter funktionærloven har krav på godtgørelse eller bod, selv om han har haft en konkurrence- eller kundeklausul, der ikke opfyldte lovens gyldighedskrav, uanset om han eller hun i vildfarelse har følt sig bundet af klausulen og levet herefter.

Hvis arbejdsmarkedets parter vælger at udnytte muligheden for at fastsætte regler ved kol-

lektive overenskomster, står det dem jo frit for at fastsætte bodsansvar ved overenskomstbrud.

Så blev der rejst spørgsmål i forbindelse med vikarbureauer, og hvorfor vi undtager rimelige vikargebyrtafter. Lovforslaget undtager ordninger, hvor vikarbureauer modtager en rimelig betaling for en brugervirksomheds ansættelse af en udsendt vikar. Disse gebyrordninger er almindeligt kendte og nødvendige for vikarbranchen, som her leverer en rekrutteringsydelse. Der er heller ikke de samme betæneligheder knyttet til disse aftaler. Gebyrtafterne hindrer nemlig ikke vikaren i at få andet arbejde, herunder en fast ansættelse. Og herved adskiller disse aftaler sig fra de traditionelle jobklausuler.

Vikarbureauer er da også erfaringsmæssigt og ud fra et samfundsmæssigt perspektiv vigtige aktører, der medvirker til at formidle personer i beskæftigelse.

Gebyret skal kompensere vikarbureauet for afholdte udgifter til oplæring m.v. og for sparede rekrutteringsudgifter i kundevirksomheden. De nye regler sikrer, at domstolene kan efterprøve, at gebyret står i rimeligt forhold hertil.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at vikarbureauer som sådan ikke er generelt undtaget fra de nye regler. Hvor vikarbureauer indgår traditionelle jobklausuler, hvilket var tilfældet i den sag, der har været for arbejdsretten, vil forholdet blive omfattet af de nye regler. Denne sag illustrerer også, at der allerede i dag gælder visse grænser for at begrænse vikarers jobmuligheder.

Som det også fremgår af høringsnotatet, er der ikke lagt op til forskellige regler, i forhold til hvad der gælder for konkurrence- og kundeklausuler i dag. Om en opsigelse begrundet i vægning kan anses for at være rimeligt begrundet, må afgøres efter de almindelige regler, som udgør afskedigelsesværnet i sådanne situationer.

Det er min klare holdning, at arbejdsgiveren i en situation, hvor lønmodtageren vægrer sig ved at skrive under, må overveje, om der i den konkrete situation vitterlig er behov for en jobklausul og på den måde tage stilling til, om ansættelsesforholdet skal fortsætte.

Afslutningsvis vil jeg godt takke for indlæggene til lovforslaget. Jeg kan høre, at der er en del spørgsmål, der skal afklares i udvalgsbehandlingen. Det er mit mål, at vi kan få en meget bred aftale på det her område.

Formanden:

Der er korte bemærkninger, og den første, der får en kort bemærkning, er fru Line Barfod.

Kl. 11:21

Kl. 11:22

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget, at ministeren åbner for en forhandling og for, at vi kan se på en række af de punkter, der har været nævnt her i debatten. Bl.a. håber jeg, at vi simpelt hen kan få skrevet ind i lovteksten, at formålet med loven er at begrænse brugen af jobklausuler. Jeg tror, det er væsentligt, at man kan se i loven, hvad dens formål er, for det er ikke altid, at folk læser bemærkningerne samtidig.

Det, jeg gerne vil spørge om, er om det med sanktioner over for arbejdsgivere. Jeg synes, at det er, som om ministeren afviser det med at sige, at der vil være tale om en dobbelt sanktion.

I forhold til ansættelsesbeviser er det sådan, at hvis der ikke foreligger et ansættelsesbevis, kan det betyde to ting, nemlig at arbejdsgiveren står svagere i en sag om afskedigelse, eller hvad der nu kan være problemet, og at arbejdsgiveren får den sanktion at skulle betale 5.000 kr. i godtgørelse.

Hvis en dagpengemodtager har overtrådt loven, så er der tale om en dobbeltsanktion, i form af at man skal tilbagebetale de dagpenge, man har fået uretmæssigt, og derudover, at man i nogle tilfælde kan få en straf efter straffeloven, hvis det er meget groft, eller andre former for sanktioner. Hvorfor er det ikke sådan for arbejdsgiveren?

Kl. 11:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:23

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I lovforslaget har vi jo lænet os op af de kunde- og konkurrenceklausuler, som i dag eksisterer i funktionærloven, og det er derfor, vi har prøvet at parallelisere de to situationer.

Kl. 11:23

Formanden:

Det er fru Line Barfod igen.

Kl. 11:23

Line Barfod (EL):

Forskellen er jo, at de her hemmelige jobklausuler bliver indgået mellem to firmaer. Så lønmodtageren behøver slet ikke at vide, at der er indgået den aftale, og at den har virkning for lønmodtageren, hvis det firma, den er indgået med,

bare overholder aftalen. Hvis lønmodtageren så opdager det og dermed, at arbejdsgiveren har brudt loven, så synes jeg da, at det er rimeligt, at der er en sanktion over for den arbejdsgiver, der bryder loven.

Denne regering fortæller igen og igen i en række sammenhænge, at det er vigtigt med lov og orden, at det er rigtig vigtigt med lov og orden, og hvis folk ikke kan finde ud af at overholde loven, så skal hammeren falde første gang – det hedder ikke længere »three strikes and you are out«, nu er man nået frem til one strike and you are out.

Hvorfor gælder det her så ikke arbejdsgivere? Jeg snakker ikke om, at de skal i fængsel eller andet, jeg siger bare, at der skal være en sanktion, hvis man bryder loven, for jeg tror på, at det over for en arbejdsgiver kan have en effekt. Men ministeren, at arbejdsgivere overhovedet ikke lader sig påvirke af, om der er mulighed for at begå lovovertrædelser?

Kl. 11:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:24

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sanktionen i de her tilfælde er jo, hvis der er indgået hemmelige aftaler, at de aftaler ikke er gyldige. De er ikke bindende for nogen, det er de hverken for den virksomhed, man påstår, man har en aftale med, eller for den lønmodtager, der er ramt. En sådan aftale har ingen indvirkning. Det må da være en rimelig kraftig sanktion.

Kl. 11:24

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Morten Østergaard (RV):

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for, at ministeren under udvalgsbehandlingen er åben over for bl.a. at kigge på, hvordan vi sikrer, at hemmelighedskrammeriet i videst muligt omfang bliver tilendebragt. Jeg vil i hvert fald sige, at vi fra Det Radikale Venstres side er meget optaget af at kunne blive bragt i en position, hvor vi kan stemme ja til det her lovforslag, og at vi vil indgå så konstruktivt, som ministeren vil tillade.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål om det med vikarbureauer. Når vi nu er i gang med at ophæve hemmelighedskrammeriet, kunne man så ikke sige, selv om man har det synspunkt, at der kunne være nogle aftaler, som ikke bør dækkes

af det her lovforslag, at det som minimum er rimeligt, at medarbejderen også ved, præcis hvilke vilkår der er, altså at oplysningspligten også gælder den del af vikarbureauernes klausuler, der handler om formidlingsgebyret, eller hvad det nu kaldes? Er det ikke, hvis vi generelt vil undgå hemmelighedskræmmeri, og hvis vi generelt vil begrænse, rimeligt at sige: Fair nok, at vikarbureauerne skal have lov til at lave de her aftaler, men i det mindste bør medarbejderen da have kendskab til, hvilke vilkår de arbejder under?

Kl. 11:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:25

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det mener jeg vi skal se på. Jeg mener, at der i dag normalt indgår i deres ansættelsesaftaler, at hvis man bliver ansat i den virksomhed, som vikarbureauet har udlejet ens arbejdskraft til, koster det et rimeligt gebyr.

Jeg vil gerne igen understrege det, som jeg sagde i min indledning, nemlig at vikarbureauerne som sådan ikke er undtaget fra de her regler. Hvis vikarbureauer laver hemmelige jobklausulaftaler, ja, så omfattes de af det her lovforslag. Og det var det, der var tilfældet i den sag, der blev pådømt i Arbejdsretten. Men lad os da kigge på det under udvalgsbehandlingen og få afklaret, hvad praksis er på det her område. Lige præcis det synes jeg er en legitim interesse, da det jo er vikarbureauets forretningsgrundlag, vi taler om, nemlig udleje af arbejdskraft.

Kl. 11:26

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:26

Morten Østergaard (RV):

Det må vi så fortsætte diskussionen om senere, for nu vil jeg bare gerne stille to spørgsmål, som er af en lidt bredere karakter. Ministeren siger, at hvis aftalen bliver kendt ugyldig, er det jo sanktion nok i sig selv. Det er jeg sådan set tilbøjelig til at være enig i, men det kræver så, at der er en vis retssikkerhed, altså at der er en ganske hurtig afprøvelse af det. For ellers kan man jo alene ved at obstruere – altså ved at få et fogedforbud mod, at en medarbejder starter i en virksomhed og den slags ting – opnå at omgå den ugyldighed, som man ifalder, men som ikke har nogen sanktion, bare fordi domstolsprøvelsen er

så langsommelig, og så har man alligevel opnået sit formål.

Så forudsætningen for, at man kan sige, at ugyldighed i sig selv er straf nok, må være, at der også er en hurtig domstolsprøvelse, så man kan få det afklaret.

Og så andet: Var det ikke på tide, at vi fik en mere fundamental udvalgsbearbejdning af hele området her? Nu får vi jobklausuler, der gælder for alle på arbejdsmarkedet, mens funktionærloven jo kun gælder for dem, der er dækket af funktionærloven, og det er altså kunde- og konkurrenceklausuler. Var det ikke på tide at modernisere hele området, så vi får ens vilkår for alle, da vi efterhånden er ved at være et videnssamfund, som alle tager del i?

Kl. 11:28

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:28

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror det ikke, men lad os kigge på det i udvalgsbehandlingen. Det her lovforslag er sådan set rimelig klart, med hensyn til hvad man kan og ikke kan. Det er sådan, at lønmodtagerne ikke bare skal have kendskab til, at der findes en sådan klausul; de skal også give deres samtykke hertil, og der skal være en økonomisk kompensation. Så det er jo rimelig klart rimelig hurtigt, om der foreligger en jobklausul. Så jeg tror ikke, at problemet er så stort. Men det er selvfølgelig klart, at parterne på arbejdsmarkedet kunne jo fremme ekspeditionen ved at indgå nogle aftaler om det her, fordi det så ville blive underlagt den fagretlige behandling, som jo er en hurtig og smidig måde at løse uoverensstemmelser på.

Jeg er meget skeptisk over for det at lave en lønmodtagerlov. Vi har jo tradition for her, at man ikke i Folketinget blander sig i løn- og ansættelsesforhold. Og derfor tror jeg ikke, at det er tilrådeligt at bevæge sig ind på den sti.

Kl. 11:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, det er meget positivt, at der kommer nogle forhandlinger om det her lovforslag, og jeg synes, det er meget positivt, at ministeren viser åbenhed over for f.eks. at se på ikrafttrædelsestidspunktet, sådan som det har været diskuteret her i dag.

Jeg har et spørgsmål, som drejer sig om, at jeg opfatter situationen sådan, at ministeren ønsker, at den enkelte lønmodtager i frihed skal kunne sige nej eller ja til en jobklausul. Problemet er jo så, at en arbejdsgiver kan fyre en medarbejder, og det vil også kunne ske i en situation, hvor en lønmodtager så vælger at sige nej til en jobklausul. Det vil være en meget ubehagelig situation, og derfor vil jeg spørge ministeren, om en af de ting, der kan overvejes i den her forbindelse, kunne være, at man siger, at hvis en lønmodtager bliver afskediget med den begrundelse, at vedkommende ikke vil acceptere en jobklausul, ville en sådan eventuel fyring være usagligt begrundet og dermed kunne udløse en godtgørelse. Vil ministeren være med til at slå det fast?

Kl. 11:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:30

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som det fremgår af høringsnotatet, er der jo ikke lagt op til forskellige regler i forhold til, hvad der f.eks. gælder for konkurrence- og kunde-klausuler i dag. Derfor må jeg sige, at spørgsmålet om, hvorvidt det kan anses for at være rimeligt begrundet, hvis en opsigelse er begrundet i vægring, må afgøres efter de almindelige regler, som udgør den afskedigelsesbeskyttelse, der er i sådanne situationer.

Men man kan også tilføje, som jeg også sagde før, at arbejdsgiveren, i en situation hvor lønmodtageren vægrer sig ved at skrive under, jo må overveje, om der i den konkrete situation vitterlig er behov for en jobklausul. Men udgangspunktet er jo, at det afgøres efter de almindelige regler, om det er en urimelig, usaglig afskedigelse, ved at man nægter det. Der er jo heller ikke særlige regler om kunde- og konkurrenceklausuler.

Kl. 11:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:31

Eigil Andersen (SF):

Der er det så klart, at hvis det blev slået fast i lovgivningen, at det ville være en usaglig afskedigelse, vil det være en helt anden form for ryg-stød til lønmodtageren i retning af at forebygge, at en arbejdsgiver kunne finde på at presse en lønmodtager på den måde ved at true med fyring og eventuelt også effektuere det.

Vel, jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan ministeren ser på den kritik, som er kommet fra Advokatrådet. Når Advokatrådet bruger det udtryk, at lovudkastet på flere områder er enten uklart eller mangelfuldt i sin beskrivelse af lovens præcise anvendelsesområde, tror jeg, at alle, der kender jurister, ved, at når jurister bruger udtrykket uklart eller mangelfuldt, så er man klar over, at det i virkeligheden er en meget voldsom kritik. Og Advokatrådet har jo belyst sin kritik med en række eksempler i høringsnotatet.

Derfor vil jeg gerne høre om ministerens syn på den kritik, der er kommet fra Advokatrådet.

Kl. 11:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:32

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg deler ikke helt Advokatrådets opfattelse af den her situation, men jeg synes, det er noget, der egner sig til vi gennemgår i udvalgsbehandlingen, og så tager vi de enkelte punkter. For selvfølgelig skal der være klarhed over, hvad en lov omfatter. Men det mener jeg nu altså også at der er i det her tilfælde. Men jeg synes, vi skal se på det under udvalgsbehandlingen og så tage de enkelte kritikpunkter hver for sig.

Kl. 11:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er en kort bemærkning fra hr. Thomas Adelskov.

Kl. 11:33

Thomas Adelskov (S):

Jeg er glad for, at ministeren gerne vil kigge på det i udvalgsbehandlingen. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren var lidt mere præcis. Jeg vil godt tilkendegive, at hvis der er tale om her, at vi kan få dokumenteret, at der kommer forbedringer for lønmodtagerne, så skal vi nok være med til at støtte forslaget.

Men jeg vil også gerne have, at ministeren så her tilkendegiver, at han er indstillet på, at han, ud over at vi sidder og skriver sammen med spørgsmål i udvalgsbehandlingen, tager en forhandling med Folketingets partier – det er jo noget, vi alle har været engageret i – for at få lovforslaget skruet sådan sammen, at vi en gang for alle får vedtaget en lov om det her i Folketinget og ikke fortsætter med at have den usikkerhed om jobklausuler.

Kl. 11:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:33

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er da helt med på, at vi tager sådan en forhandling. Men jeg foreslår, at vi går i gang i Arbejdsmarkedsudvalget med en afdækning af alle de forskellige spørgsmål, der er. Og når vi så er rimelig klare på fakta i den her sag, må vi sætte os ned og drøfte lovforslaget.

Kl. 11:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 54: Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling og afbureaukratisering af den offentlige sygedagpengerefusion.

Af Karl H. Bornhøft (SF) m.fl.
(Fremstættelse 19.02.2008).

Kl. 11:34

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:34

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regelforenkling og afbureaukratisering, de ord har vi jo hørt meget i den senere tid, og nu kommer der så et helt konkret forslag fra SF, og tak for det.

Beslutningsforslaget går ud på, at regeringen inden den 1. januar 2009 skal klarlægge ressourcerforbruget i forbindelse med den offentlige sektors interne sygedagpengerefusion med henblik på at tage de nødvendige initiativer i retning af

regelforenkling og afbureaukratisering af sygedagpengerefusionen, herunder at sikre etableringen af det nødvendige digitale indberetnings-system.

Jeg er glad for at kunne oplyse, at dette faktisk er et område, hvor vi allerede er kommet ganske langt. Vi har således sat både en regelforenkling og en afbureaukratisering i gang i forbindelse med sygedagpengerefusion. Det er sket i samarbejde med KL og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Siden den 26. marts 2006 har alle arbejdsgivere, både offentlige og private, haft mulighed for at foretage digital indberetning af sygefravær samt anmodninger om refusion af både syge- og barseldagpenge. Det er sket via portalen Virk.dk.

Der er rigtig mange arbejdsgivere, der har valgt at benytte den digitale sygedagpengeløsning. I januar i år var der således mere end 53.000 indberetninger, der gik via løsningen, og det svarer til ca. en tredjedel af de indberetninger, der var i den måned. Så det må da siges at være noget af en succes. Til sammenligning var der i januar 2007 omkring 22.000 indberetninger.

Hvorfor er der så så mange arbejdsgivere, der har valgt at tage sygedagpengeløsningen til sig? Jo, fordelene taler jo for sig selv. De offentlige og private arbejdsgivere får følgende fordele ved at sige farvel til papirblanketterne og i stedet indberette digitalt: Der er altid åbent, arbejdsgiverne kan indberette, når det passer dem, arbejdsgiveren undgår den mere langsomme postgang og porto, arbejdsgiveren skal ikke længere sørge for lønmodtagerens underskrift i forbindelse med refusionsanmodning, informationer om arbejdsgiveren og lønmodtageren er forudfyldt, arbejdsgiveren skal ikke bruge tid på at finde den rette kommune, og arbejdsgiverne får en kvittering for indberetningen. Arbejdsgiveren får løbende hjælp og vejledning ved udfyldelse af blanketter, og der sker en validering, altså et tjek af indtastningen, så en række af de typiske fejlindtastninger undgås.

Men det er ikke kun de offentlige og private arbejdsgivere, der får en række fordele ved at benytte den digitale sygedagpengeløsning. Ydelseskontoret i kommunen får også en række fordele, som gør, at der kan spares en masse ressourcer i kommunen. Ydelseskontoret modtager sygedagpengerefusionerne i valideret form, og antallet af fejl i refusionsanmodningerne er reduceret til et stort nul. Endvidere får ydelseskontoret de fleste af oplysningerne i digital form og skal ikke indtaste oplysningerne selv.